

fleiri víða um landið, mentist skjótt til, at ein veruligur flokkur varð stovnaður. Hetta hendi í 1927, tá Føroya Javnaðarflokkur varð settur á stovn.

„Okkara flokkur“

Eftir at hesin flokkur kom í ting í 1928 var hann av Føroya Arbeidarafelag, sum varð stovnað í 1925, skýrdur — eg siteri „Okkara flokkur“.

Soleiðis fyrikoma áhugamál verkafólksins og javnaðarflokksins at vera samanfallandi. Eitt av høvuðsmálum teirra var ein samfelagsskipan, har øll eypræning av verkafólkinum er burturbeind, við at verkafólkið sjálvt tekur alla framleiðslu og sølu í egnar hendur.

Í kreppuárunum millum fyrri og seinna heimsbardaga gekk aftur á bakka hjá nógvum virkjum. Og fleiri fóru enn tá á húsa-gang. Á Tvøroyri øktist arbeiðsloysi til at gerast ein nivandi plága. Harafrat vant óskilið við kontrabókum, ið skuldbant verkafólkið fyri livið, alt meira upp á seg. Og í allari neyðini og armóðini og av ótta fyri, at Tvøroyri skuldi doyggja út, setti verkafólkið her sær fyrri, at stovna virki á samognargrundarlagi. Harafrat var tankin, at fiskasølan eisini skuldi verið grundað at samognargrundarlag og kundi so geva fólkinum ágóðan av sinum arbeiði.

Ísvirkið og AT

Við nokrum fáum 1000 krónum eydnaðist tað Fylking og Fiskepigernes Fagforening at seta tvey virki á stovn. Ísvirkið í 1929 og AT í 1936. Ísvirkið var stovnað út frá

eini nýhugsan í føroyskum vinnulivi nevniliga fesk-fiska- og sildaframleiðslu, meðan AT, sum eisini hevði nýhugsan aftanfyrir seg, skipaði fyrri trolleyvi og keyppssamtøku.

Í teirra livitið vóru hesi virki livsgrundarlagið hjá einum bróðurparti av Tvøroyrar fólki. Hóast hesi virki høvdu síni brek og avmarkaða livitið, eru tey tekin um, at meginparturin av fólkinum her trúði uppá samognarskipanina.

Tað er ein royndur lutur, at har privatkapitalur ikki røkkur ella leggur frá sær, har er tað verkafólkið sjálvt ella tað almenna, sum tekur um endan. Ísvirkið og AT eru dømi um hetta. Eitt triðja dømi er núverandi flakavirkið. — Vit vita væl, at flakavirkið virkar undir kapitalistiskum fortreytum, lagað Fiskasøluni, bankunum og eini marknaðarskipan, ið fremst av øllum hugsar um profitt. Men hóast hetta so er flakavirkið enn eitt dømi um, at samognin er rætta leiðin.

Mótsetninganna søga

Søgan hjá Tvøroyri er sum øll onnur søga eyðkend av mótsetningum. Og tað eru júst mótsetningarnir, sum skapa framburð. Tað er umráðandi, at vit kenna, fata og virða okkara røtur. Vit eru øll úrslit av søguligu gongdini og mótsetningunum. Samfelagsmenningin skapar nýggjar umstøður.

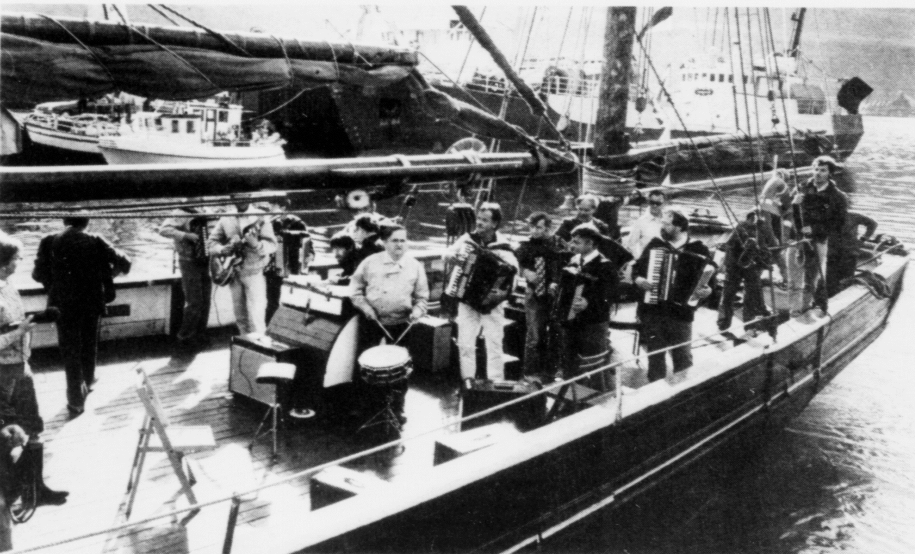
Mótsetningarnir í dag eru ikki teir somu sum fyrr. Ti er tað eisini umráðandi, at vit skilja, at táverandi búskaparligu umstøður treytaðu tyðiligar mótsetningar millum klassarnar, meðan núverandi umstøður á Tvøroyri hava broytt mótsetning-

Ein gamal kenningur hevur lagt á bryggju

Tað gekk bæði lætt og væl hjá Tvøroyrar Hornorkestri undir leiðslu av hesum kónu norsku dirigenthondunum

Harmonikumennir við sjálvum „the grand old man“, Trúgvu Restorff, við trummurnar spældi fyrri Tvørafólki

arnar til at bliva minni tyðiligar.

Tvøroyri er ein miðalstórur býur ella eitt lokalsamfelag, sum hevur tey eyðkenni, at fólk arbeiða og búgva og brúka sína fritíð, alt her á Tvøroyri. U býurin framhaldandi skal varðveitast sum ein eind, so verður tað neyðugt, at fólkið her ávirkar avgerðirnar, ið verða tiknar í føroyska samfelagnum í síni heild. Soleiðis at landspolitikkurin verður grundaður á eina miðvísar bygdamenning.

Eind

Jens Pauli Nolsøe endaði við hesum orðum:

— Um tú tosar við ein norðing og hann fær at vita, at tú ert av Tvøroyri, so sigur hann ongantið „so, so“. Ístaðin so resast hann við og er beinan-

vegin tilreiðar at seta teg í samband við eitt ella annað, sum er farið ella fer fram á Tvøroyri — ella setir hann teg í samband við kendar fanniljur ella kendar persónar her.

Hetta visir, at Tvøroyri sum ein eind hevur sett síni spor í hugaheimi hjá fólki víða hvar kring landið.

Og hetta kunnu tvørá-fólk bert vera errin av.